

XLVIII.

Betænkning

og

Indstillinger

angaaende

de i Thinget indbragte **Andragender**, som have været tilstillede
Finantsudvalget.

3die Afdeling.

(Udgivet den 5te Marts 1889.)

Foruden de under Nr. 8, 11, 12, 13, 15, 27 og 32 opførte Andragender om Invalidforsørgelse, som findes i den under 13de December 1888 afgivne Betænkning i Tillæg B. Sp. 27—68, har Udvalget modtaget følgende:

48. Fra afflediget Kapitaïn K. G. P. T. Fischer af Kjøbenhavn om et Tillæg til hans Invalidforsørgelse. (Indbragt den 23de November af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgtreds, Tvermoes).

Andrageren oplyser, at han i Slaget ved Dybbøl den 18de April 1864 blev haardt faaret ved et Stød gennem Munden og Halsen, hvorved samtlige Tænder og Kjæben paa den venstre Side knustes, og Kjæben paa høire Side blev brudt, saa at ogsaa Tænderne paa den Side i Varenes Løb gik tabt. Som Følge heraf kan han ikke afbide eller tygge Føden og kan kun nyde opløbte, færlig for ham tilberedte Fødemidler. Hans oprindelig stærke Konstitution har i Varenes Løb lidt meget ved, at han ikke har kunnet findele og bearbejde Maaden paa sædvanlig Maade, idet Jordvielsesorganerne derved ere komne ud af Virksomhed, og Ernæringsvirksomheden bleven svækket. Hyppige Sygdomme ere indtraadte, hvorfor Andrageren flere Gange, tilbids med Krigsministeriets Understøttelse, har maattet foretage Badereiser og opholdt sig i kortere eller længere Tid paa Steder med et bedre Klima end her. Paa denne Maade lykkedes det ham, skjøndt med betydelige pekuniære Offre, idet den modtagne Hjælp langt fra var tilstrækkelig til Afholdelsen af de Udgifter, som disse Reiser for hans Helbreds Skyld medførte, at bevare Kræfterne saa vidt, at han kunde udføre sin Tjeneste, men tilsidst maatte han paa Grund af nedbrudt Helbred tage sin Afsted, for om muligt ved et Liv i større Ro end det, Tjenesten tilstedte, at gjenvinde sine Kræfter. Ved en Undersøgelse af Invalidbestyrelsens Læge fandt denne Andragerens Tilstand som ovenfor bestrevet, og blev han derfor sat som Invalid øverst i 2den Afdeling. Da Invalidforsørgelsen, i Henhold til den Lønning, han oppebar som Sekondlieutenant, da han blev faaret, ikke kunde sættes høiere end til 440 Kr. om Aaret, ansøgte han Finantsministeriet om en Forsørgelse deraf,